

ŠÉFREDAKTOR
JURAJ BALÁŽ 4.E

REDAKTORI
Jakub Gavenda 3.E
Matej Vrábel 3.E
Patrik Rezák 3.E
Lívia Schillerová 3.C

GRAFIKA
Tomáš Janech 2.B

FOTOGRAF
Viktor Katerinčin 3.E

KRESLENÉ ILUSTRÁCIE
Georgios Somarakis 4.A
Dominika Judinyová 2.C

JAZYKOVÝ KOREKTOR
Mgr. Tomáš Pupák

UZÁVIERKA
28.5.2018

Stem

Strojárstvo - TIS - Elektrotechnika - Mechatronika

Číslo : 2
CENA : 0.30 €

ROČNÍK : 14
ŠKOLSKÝ ROK : 2017/18

Na úvod

3 Editoriál
alebo stálo to za to!

4 Naposledy odchádzam
s cenou, no tiež
so sklamaním

8 Elektrotechnici si prídu
na svoje

10 Úspech je cesta, nie cieľ

14 Na slovíčko s...
Interview s Ing. Miriam Vlkovou

16 Úspech ma povzbudil,
neúspech neodradil

Kaleidoskop

19 Kniha pre vás

21 Dôležité je ísť si za tým

Umeleckým perom

23 Láska

24 Podnájomík

Funny zóna

27 Vtipy a sudoku
Čas na relax!

Editoriál

alebo stálo to za to!

Okrem Štúrovho pera som bol reprezentovať aj v Trenčíne. V centre voľného času sme s našim časopisom súťažili s ostatnými za celý trenčiansky kraj. Po menšom nedorozumení, kedy sme všetci čakali pred zatvorenými dverami a organizátori sa čudovali, prečo je súťažiaceh tak málo, sme sa konečne dostali do známej zasadačky. S našim časopisom som tu už bol pred rokom, takže som vedel, čo ma čaká – sloh. Mali sme napísať fejtón na jednu z piatich tém. Vybral som si tému „Naša škola“ a získal som za ňu druhý najvyšší počet bodov, ale o tom neskôr.

Nasledovala beseda o našich školských časopisoch. O kvalite a celkovom poradí rozhodovali: predsedníčka krajskej poroty Jana Paulínyová, riaditeľka KCVČ (Krajského centra voľného času) v Trenčíne Renáta Bieliková, žurnalistka a reportér Michal Bujna z TV Markíza a šéfredaktor dvojmesačníka Trenčín región Radovan Stoklasa.

Aj sa chválilo, no beseda sa niesla v celkom kritickom duchu. Zato však pokryla všetky nedostatky. Prišlo slovo na náš STEM. A poviem vám otvorene, toľko chvály som ešte nepočul! Vyzdvihli všetko-grafiku, kvalitu článkov, články z prostredia školy, pekné veľké fotografie, zalomenia strán, farebné oddelenie rubrik atď. Porovnávali nás s ďalšími časopismi

ako vzor.

Došlo k vyhodnoteniu. Tretie miesto – Rozhľad, ich fejtón získal najviac bodov z praktickej časti. Rozhľad som už poznal. Veľakrát sa umiestnili na vysokých miestach v Štúrovom pere. Vtedy som si povedal, že keď oni skončili na treťom mieste, STEM asi cenu nedostane. No vtom to prišlo – boli sme druhí! A tak poputoval pohár a diplom do Dubnice. Prvý skončil Intrák, rovnako ako minulý rok.

V čase, keď píšem tento článok, sa už (nepretržite) učím na maturity. No musím spomenúť i lúčenie sa so školou. Prilišli sme do kultúrnej miestnosti. Len čo sme sa konečne všetci usadili, začala hrať študentská hymna. Po pár povzbudzujúcich slovách došlo k hodnoteniam KOP. Ocenená bola Teslova cievka a mnoho iných prác, ktoré boli na skutočne vysokej úrovni. Všetky dostali finančné ohodnotenie od sponzora. Po prvom, druhom a treťom mieste sa to však ešte neskončilo. Prišla špeciálna cena. Nikto nevedel, čo to znamená, no vtom sa ozvalo v mikrofóne: „Za dlhodobu výbornú prácu na školskom časopise udeľujeme cenu i Jurajovi Balázovi!“ Ostal som chvilu v šoku, no potom som vybehol na pódium. Keď som si naspäť sadol, prešlo sa na vyhodnocovanie študentov z jednotlivých ročníkov. Za 4.E to bol Martin Zubák a ... opäť ja! Za výpomoc ako pokladník a grafik pre študentské spoločnosti. Domov som došiel šťastný a predovšetkým hrdý.

Baláz

Naposledy odchádzam s cenou,

no tiež

so sklamaním

4

Už po druhýkrát som s našim priemyslováckym časopisom navštívil Zvolenu. A to za cieľom konštruktívnej kritiky a možno i nabratia inšpirácie do života, keďže na škole tento rok maturujem a bola to moja posledná reprezentácia. Štúrovo pero, najprestížnejšia súťaž školských časopisov, opäť zoskupila tie najlepšie redakcie a hodnotila ich v rôznych kategóriách.

Po príchode do Zvolena som sa dozvedel neprijemnú správu. Dlhoročný porotca Lukáš Diko, bývalý riaditeľ sekcie spravodajstva, športu a publicistiky RTVS, náhle pred súťažou ochorel. Prvé sklamanie, keďže práve on bol ten, na ktorého som sa tešil asi najviac. Mal totiž vždy profesionálny úsudok a vedel povedať aj mnoho skvelých postrehov každému z nás, od rozloženia

strany, obrázkov, voľby typografie až po celkovú grafickú úpravu. Rozdelení sme boli teda len do dvoch skupín.

Od internátu sme vyrazili priamo k budove Knižnice L. Štúra a už po ceste niečo nehralo. Policajné autá odstavili jeden jazdný pruh a zastavovali ľudí pred vchodom. Pri vstupe do knižnice nás organizátorka aj s ochrankou (ktorá mala pripnutý na saku národný znak Slovenskej republiky) požiadala, aby sme odložili

všetky batohy vedľa do miestnosti z bezpečnostných dôvodov. Vtedy som pochopil, že prvým hosťom bude niekto z politiky. A bolo tak. Po úvodných slovách, kontrolách proti výbušniam a vizuálnej prehliadke celej miestnosti medzi nás prišiel prezident Slovenskej republiky Andrej Kiska. Viedol s nami zaujímavú, neformálnu diskusiu a ako sám povedal, počítal s tým, že väčšina otázok bude (a aj bola) smerovaná k vražde investigatívneho novinára Jána Kuciaka.

5

Prišli medzi nás aj Marek Maďarič, bývalý minister kultúry a poslanec NRSR, Monika Tódová (Denník N), Lukáš Milan (nespravodlivo odsúdený ex-redaktor týždenníka Plus 7 dní so zákazom činnosti), Michal Meško, spolumajiteľ internetového kníhkupectva Martinus.sk, kaviarní Foxford, ale i autor stránky populárnej prevažne medzi študentmi – Referaty.sk a mnoho ďalších zaujímavých ľudí.

Ako k prvému sme sa dostali k Patrikovi Hermanovi, redaktorovi a moderátorovi televízie Markíza, ktorý síce nehodnotí časopisy konkrétne po jednom, ale jeho rady sú vždy k veci a

každoročne posúvajú úroveň stredoškolských časopisov vyššie. Poukázal na symbiózu strán a taktiež ukázal pár šikovných tipov pre fotografov. Tiež sme spolu vymýšľali pútavé a neprvoplánové titulky.

Druhý deň hodnotil Pavol Vítko, šéfredaktor časopisu Obrana. Po polhodinovom predstavení sme sa konečne dostali k hodnoteniam. Ubehla ďalšia hodina, kým sa prešlo na písmeno S (a to už sme tam boli len z druhej polovice abecedy!), keď zaznelo, že musíme zrýchliť, pretože nestihame. Prišli sme na rad. Stem! Z lavice som vykročil nsmelo, keďže som mal za úlohu pred väčším

6

ŠTÚROVO PERO 2018

7

Spracoval: Juraj Baláž 4.E
 Fotografie: Juraj Baláž 4.E

publikom povedať niečo o mojej práci na časopise, no užil som si to. Keď som dokončil monológ, pán Vítko sa postavil a povedal, že časopis je na celkom dobrej úrovni, jeho slovami: „niečo hentam, niečo tam“ a vytkol text, ktorý pokračoval na jednej strane len dvoma vetami, s odôvodnením, že to šlo „nacpat“ na tú prvú. Hotovo. Koniec. Dve hodiny čakania pre štyri neúplné vety. To bolo druhé sklamanie, ktoré som si zo súťaže odniesol, predovšetkým pre to, že som videl, ako precízne sa venoval iným časopisom.

Prišlo k slávnostnému vyhodnoteniu súťaže. Síce sme sa v TOP trojke neumiestnili, no vyhrali sme cenu Krajskej knižnice Ľudovíta Štúra vo Zvolene za „dlhodobu mimoriadne

dobrá úroveň stredoškolského časopisu vychádzajúceho na odbornej škole“. A práve pri vyhodnotení nastalo tretie sklamanie. Cenu taktiež vyhral stredoškolský časopis, ktorý si nechal spraviť dizajn u externej firmy! Áno, presne tak. Marketingovej agentúre, ktorá spracovala moderný „look“ časopisu. A taktiež sme sa dozvedeli, že návrh, ktorý používali, doteraz taktiež nebol ich a to ešte pred vyhlásením cien. Tento krok samozrejme zaskočil aj samotných porotcov, ktorí to odsúdili. Nie je študentský časopis obrazom toho, čo dokážu študenti? Hodnotí sa taktiež schopnosť objednať si profesionálnu firmu za cieľom umiestenia?

ELEKTROTECHNICI SI PRÍDU NA SVOJE

8

Od apríla 2018 máme možnosť na našej priemyslovke navštevovať priestory nového elektrotechnického laboratória. Tvorí ho bývalý kabinet pána učiteľa Laščka. Po vypratání všetkých tyristoríkov, diódiek, nonoo, starých školských kopiek, dlhoročných učebných materiálov a pracovných stolov sa zistilo, že kabinet je vlastne veľmi veľký, čo nás všetkých potešilo, pretože sa v ňom môže pohodlne vzdelávať skoro polovica triedy. Popri laboratórnych meraniach, ktoré tu ako elektrotechnici máme, sme mohli vidieť postupnú premenu

„vyslúžilého“ kabinetu na nové parádne laboratórium, plné všetkého, čo si dokážete predstaviť. Aj my študenti sme prispeli k jeho rekonštrukcii, takže výučba v ňom nás môže viac motivovať k lepším školským výsledkom a v neposlednom rade i k ohľaduplnosti voči vybaveniu. Je tu priestor na poznávanie elektrotechniky, automatizácie či programovania po teoretickej i praktickej stránke aj mimo vyučovania, a to nielen z dôvodu potreby dokončenia KOP-iek.

A teraz už dávame slovo pánovi učiteľovi Ing. Šmihálovi:

„Babka k babce, budú kapce. Známe ľudové porekadlo u nás platí niekoľkonásobne. Vďaka dobrému hospodáreniu Občianskeho združenia Priemyslovák a materiálnym a finančným darom priateľov školy bola uskutočnená dlho plánovaná rekonštrukcia učebne č.208 na moderné laboratórium elektrotechniky. Laboratórium dostalo do vienka novú podlahu, elektroinštaláciu, pracovné stoly navrhnuté podľa požiadaviek laboratória a nové technické vybavenie.

Jednotlivé pracoviská sú vybavené notebookmi, ktoré budú slúžiť na návrhy a simulácie elektrických obvodov, programovanie mikrokontrolérov, obsluhu meracích prístrojov a automatizované merania. Nechýba ani pripojenie k internetu, slúžiace na prácu s technickou dokumentáciou k súčiastkam a prístup k aktuálnym informáciám v oblasti techniky.

Naše dielo by avšak nebolo včas dokončené bez manuálnej práce a výpomoci našich žiakov, učiteľov, priateľov i pána riaditeľa školy, za čo všetkým patrí veľká VĎAKA!“

Takže sami môžete vidieť, že nový „labák“ tu je len vďaka pevným nervom, tvrdej práci a pomoci od mnohých ľudí, ktorým by sme radi za všetkých študentov poďakovali.

Spracovali: Jakub Gavenda 3.E
 Patrik Rezák 3.E
 Fotografie: Viktor Katerinčín 3.E

9

ÚSPECH JE CESTA, NIE CIEĽ

TISCORP

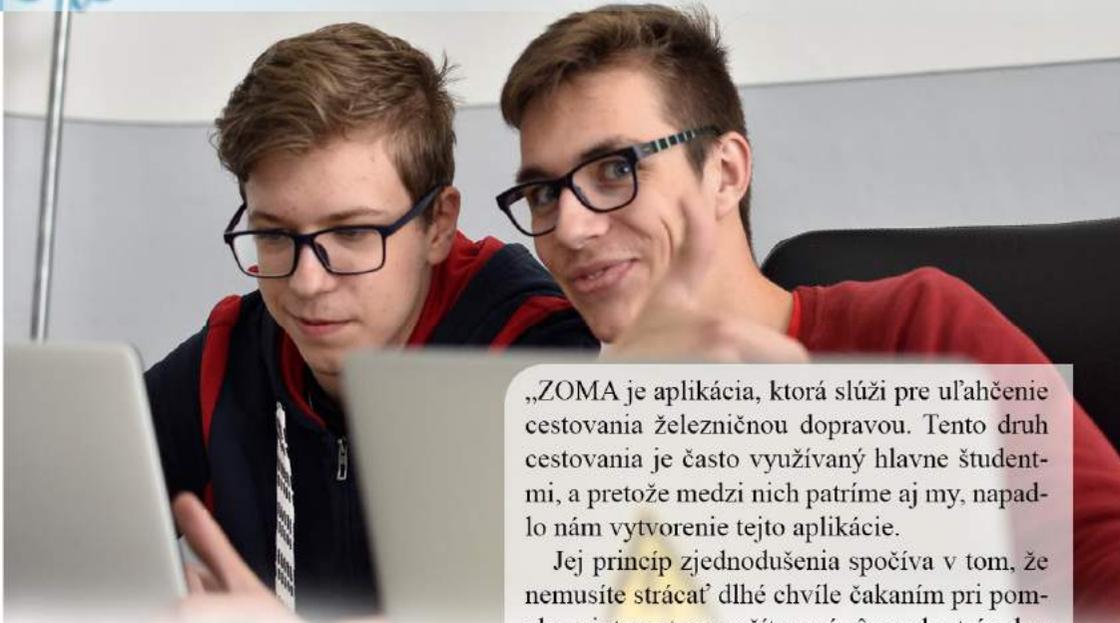
Ako každoročne, tak aj tento rok sa dňa 21. marca 2018 konal JA Veľtrh mladých podnikateľských talentov v Bratislave, ktorý prebehol pod záštitou prezidenta Slovenskej republiky Andreja Kisku a spoločnosti JA Slovenko, n. o., kde nechýbala ani naša študentská JA Firma TISCORP. Podporiť prezentačný tím prišli nielen naši spolužiaci z 3.C, ale aj mladší kolegovia z 2.C triedy, ktorých študentská spoločnosť čaká na budúci rok. Taktiež nesmeli chýbať ani pani učiteľky Ing. Ľuba Matulová, Ing. Eva Košinárová a naša triedna učiteľka Ing. Miriam Vlková, ktorým veľmi ďakujeme za ich podporu.

Podujatie je vyvrcholením celoročného úsilia študentov stredných škôl z celého Slovenska. Na veľtrhu prezentujú porote nielen svoje produkty z celoročnej práce, ale aj svoje rečnícke a podnikateľské zručnosti, ktoré sú rozdelené do niekoľkých súťažných kategórií. Veľtrh sa uskutočnil v Avion Shopping Park Bratislava, kde medzi sebou súťažilo 47 tímov zo škôl rôzneho zamerania z celého Slovenska.

Našu JA Firmu reprezentovali: Denisa Mišovcová, Dominik Klement, Tomáš Hladký, Ľuboš Garabík a Lívia Schilerová. Vybraný tím v mene celej spoločnosti prezentoval naše produkty.

Naším prvým výrobkom bola aplikácia ZOMA, ktorej hlavným cieľom bolo zjednodušenie možnosti cestovania železničnou dopravou. Na tento druh cestovania sme sa zamerali preto, lebo je veľmi často využívaný, obľúbený a pohodlný, čo je pre väčšinu populácie výhodné.

O akú aplikáciu vlastne ide? Slovo majú jej tvorcovia Dominik Klement a Tomáš Hladký, obaja z 3.E:

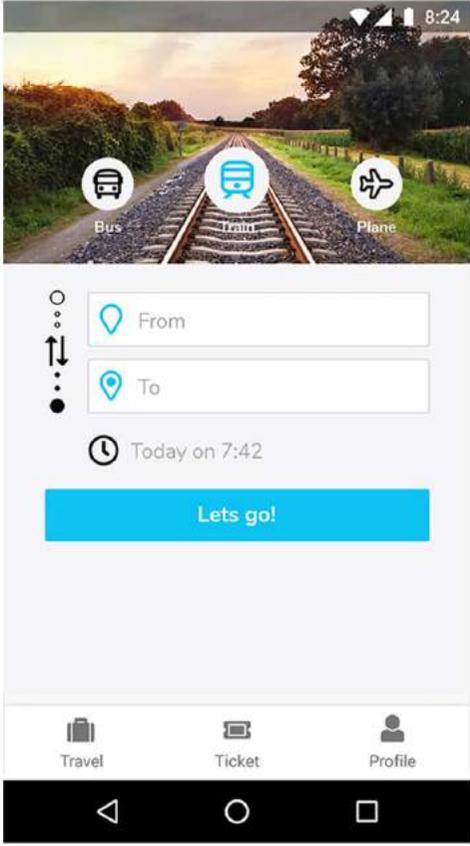

„ZOMA je aplikácia, ktorá slúži pre uľahčenie cestovania železničnou dopravou. Tento druh cestovania je často využívaný hlavne študentmi, a pretože medzi nich patríme aj my, napadlo nám vytvorenie tejto aplikácie.

Jej princíp zjednodušenia spočíva v tom, že nemusíte strácať dlhé chvíle čakaním pri pomalom internete a načítavaní rôznych stránok s cestovným poriadkom. Aplikácia umožňuje rýchle a spoľahlivé vyhľadanie vlakových spojov, ohlásenie prichádzajúceho očakávaného spoja, upozornenie pre výstup na zadanej stanici vo forme „budíka“, ale taktiež hodnotenie vlakov.

Avšak dôležité nie sú len vymoženosti aplikácie, ale aj jej dizajn, ktorý často rozhoduje o tom, či si ju daný používateľ stiahne a či ju bude po inštalácii aj naďalej aktívne využívať. Preto sme sa snažili vzhľad aplikácie riešiť tak, aby zaujal a bol jednoduchý a prehľadný. Zamerali sme sa aj na to, aby užívateľ po vyhľadaní spoja okamžite videl, či je daný vlak osobný alebo rýchlik, či má meškania a aké vozne sú vo vlaku dostupné. Momentálne má naša „appka“ niekoľko desiatok stiahnutí, dobrých ohlasov a spokojných užívateľov.

Našu aplikáciu plánujeme neustále inovovať. Do budúcnosti už máme niekoľko cieľov rozšírenia jej funkcií, ako napríklad možnosť kúpy lístka alebo obohatenie o ďalšie druhy dopravy. Zahrnuli by sme napríklad autobusy, trolejbusy, električky, taxi služby a spoje niektorých leteckých liniek.“

A keďže sa leto nezadržateľne blíži, ďalší produkt, ktorý sme na Veľtrhu predstavili, boli hracie karty CHUDELIX, s ktorými už nemusíte hrať len obyčajné kartové hry, ale vďaka nášmu vylepšeniu si s nimi môžete precvičiť aj celé telo z pohodlia domova.

Aké boli reakcie?

Myslím, že veľmi kladné. Boli sme nadšení, že naše produkty mali úspech nielen u súťažiacich, ale aj u porotcov. Zaujala ich naša myšlienka o zjednodušenom cestovaní a taktiež o nápade s hracími kartami na cvičenie.

Čo sme získali?

Prvé návštevy stánku sme, aj keď so značnou trémou, zvládli bravúrne. Prišiel prvý porotca, druhý, tretí a zrazu strach a tréma opadli. Celý veľtrh sme si naozaj užili. Mali sme veľmi dobrý pocit zo svojho vystupovania a prezentácie, či už na pódiu alebo v stánku, a preto sme boli veľmi sklamaní, že naša snaha a námaha sa neprejavila aj v oceneniach a nepriniesli sme žiadne diplomy. Avšak nie vždy všetci vyhrajú.

Špeciálne poďakovanie na záver

JA Firma TISCORP ďakuje najmä pánovi Ing. Michalovi Jančovi a taktiež Ing. Martinovi Šmihálovi za celoročnú pomoc pri fungovaní našej firmy. Taktiež veľké poďakovanie patrí aj študentom Jurajovi Balážovi a Lukášovi Gardianovi, ktorí nám obetavo a ochotne pomáhali po grafickej stránke. Ďakujeme za podporu a držíme palce nasledovným spoločnostiam.

Spracovala: Lívia Schillerová 3.C

Na slovíčko s ...

Ing. Miriam Vlkovou

Opäť sme pre Vás pripravili rozhovor s novou tvárou nášho učiteľského zboru. Na mušku sme si vzali Ing. Miriam Vlkovú, ktorá nás od septembra začala vzdelávať a pomáhať nám s ekonomickými predmetmi. Čo nám o sebe prezradila?

Kedy Vám napadla myšlienka stať sa pedagógom?

Vždy som sa rada učila a niekoho učila. Konkrétne povolanie stať sa učiteľkou som nikdy nebrala vážne, hoci moje okolie mi to predpovedalo. Najviac ma bavila matematika, fyzika a na strednej som milovala účtovníctvo. Tie spolužiačky, ktoré účtovníctvu nerozumeli, som doučovala a tým som si všetko stále dookola opakovala. Doteraz ma účtovníctvo veľmi baví a keby som menila povolanie, tak by som si vedela predstaviť budúcnosť iba niekde v účtovníckej firme.

Každý má v detstve svoje vysnívané povolanie, aké bolo to Vaše?

Od detstva rada počítam, vždy som pomáhala svojej mame pri jej práci v mzdovej učtárni. Vtedy sa dávali výplaty vo výplatných vreckách a ja som po mame kontrolovala, či tam je správna suma. Vtedy som chcela byť ako mama a robiť v ekonomike. Ekonomiku som vyštudovala. Trošku som síce odbočila, ale len o kúsok. Učím, ako majú robiť mzdové účtovníčky a ekonómky svoju prácu.

Na akej univerzite ste študovali?

Na MTF STU Trnava, odbor Manažment podnikov.

Aké ste mali pocity po Vašej prvej odučenej hodine na tejto škole? Čo sa Vám páčilo a čo nie?

Išla som do triedy učiť s rešpektom. Hlavne pri predstave, že v triede bude viac ako jeden chlapec. Doteraz som učila prevažne dievčenské triedy, občas boli 1 – 3 chlapci na triedu. Bola som milo prekvapená, spokojná, iné návyky, iné požiadavky, ale už sa všetko utriaslo a dúfam, že aj zo strany študentov je spokojnosť

Máte aj nejaké záľuby?

Na Vianoce, na narodeniny alebo len tak pre radosť vždy dostanem knihu. Keďže mám málo voľného času, poctivo ich ukladám na poličku. Teším sa na prvý týždeň letnej dovolenky a čítam, čítam a čítam. Ďalšia moja záľuba je hokej, bicyklovanie, turistika a hlavu si viem prečistiť aj kosením trávnik.

Máte nejakú najkrajšiu spomienku zo stredoškolského alebo vysokoškolského života, na ktorú nikdy nezabudnete?

Stredoškolský život som strávila na internáte vo Zvolene. Prvý ročník bol za socializmu a s tým sú spojené novembrové pochody a štrnganie kľúčmi. Verte mi, ako 15-ročná som nevedela, prečo tam vôbec ideme, ale hlavne, že sme sa neučili. V lete sme posledný augustový a prvé septembrové týždne absolvovali brigády na roľníckych družstvách – zber úrody, zemiakov, kukurice, pritom dobrá nálada a veľa smiechu. Vždy si rada na to spomeniem.

Čím Vás človek poteší a urobí Vám radosť?

Knihou a kyticou tulipánov. Mám radosť zo svojich detí, z mojej triedy, keď je v nej ticho a pokoj...

Čo by ste chceli na záver odkázať našim študentom?

Nechcem dávať nejaké rady a príklady, ale stredoškolský život je iba raz. Viem, že majú veľa školských povinností, ale keď dajú preč z rúk mobily a uvedomia si, že vedľa nich je ich spolužiak, zistia, že do školy sa môžu tešiť, lebo tu majú priateľa v dobrom aj v zlom. Takéto priateľstvo je niekedy na celý život.

V mene celej redakčnej rady časopisu STEM Vám ďakujem za interview a prajem veľa ďalších úspechov v pracovnom aj osobnom živote.

ÚSPECH MA POVZBUDIL, NEÚSPECH NEODRADIL

V máji 2016 som sa začal zaoberať myšlienkou praktických maturít. Uvedomoval som si, že čas beží veľmi rýchlo, a preto sa musím čo najskôr rozhodnúť. Jedným z dôvodov, prečo som sa rozhodol pre obhajobu vlastného výrobku, bola skutočnosť, že som sa chcel vyhnúť praktickej maturitnej skúške formou ťahania otázky. S rozhodovaním mi veľmi pomohol môj otec, ktorý je tiež strojár a zaujíma ho technika. Spolu sme prišli k záveru, že zostrojím funkčný model parného stroja typu IVS.

Prvou dôležitou vecou bol návrh konštrukcie tohto stroja. Najskôr som si musel dôkladne preštudovať danú problematiku a pochopiť detailný princíp fungovania. Prípravná časť trvala najdlhšie. S návrhom súčiastok som začal v septembri 2017. Keďže parný stroj sa skladá z viac ako sto súčiastok, bolo potrebné ich nakresliť v grafickom programe. Niektoré súčiastky boli jednoduchšie, iné zložitejšie, tie mi zabrali mnoho hodín premýšľania a následného kreslenia. Bolo to obdobie úmornej práce, ktoré trvalo až do marca tohto roka. Keď som mal výkresy hotové, prišla na rad výroba

jednotlivých súčiastok. Keďže boli veľmi malé, museli sme vyhľadať pomoc u firiem, ktoré sa zaoberajú presnou strojárskou výrobou.

V tom istom čase ma oslovili pedagógovia našej školy s návrhom zúčastniť sa súťaže Stredoškolskej odbornej činnosti SOČ. Po zaslaní práce, ktorá zahŕňala prezentáciu s teoretickou časťou a výkresovou dokumentáciou, som napäto čakal odpoveď. O krátky čas som v mojej mailovej schránke našiel pozvánku na obvodné kolo, ktoré sa malo uskutočniť v Považskej Bystrici. Veľmi ma to potešilo a povzbudilo v mojej ďalšej práci, nakoľko parný stroj ešte nebol zďaleka hotový. S ešte väčším nadšením som sa pustil do ďalšej práce. Začala sa samotná montáž parného stroja z vyrobených súčiastok v našej garáži. Bolo to nekonečné frézovanie, rezanie, brúsenie a dopasovávanie jednotlivých súčiastok k sebe. Keď som parný stroj konečne zložil, napäto som očakával, či bude fungovať. S veľkým sklamaním som zistil, že nefunguje. Ihneď som začal hľadať chybu v konštrukcii. Netrvalo dlho a prišiel

som na príčinu. Ako som správne predpokladal, pri výrobe jedného valca došlo k poškodeniu súčiastky zlým vyvrtaním dier. Jediným šťastím bolo, že som mal vyrobené dva kusy tejto súčiastky, takže som ju mohol ihneď nahradiť. Následne som s malou dušičkou zapálil oheň pod kotlom po druhýkrát a čakal som, čo sa bude diať. Keď som uvidel prvé vyfúknutie pary cez výfukový kanál a následne sa parný stroj rozbehol, bol som šťastím bez seba. Moja tvrdá drina sa vyplatila! Bol to okamih zadostučinenia za mesiace, ktoré som pri ňom strávil. Najdôležitejšie však

bolo, že nasledujúci deň som sa mal zúčastniť obvodného kola SOČ-ky.

Ráno som stroj vložil do škatule a vlakom som cestoval do Považskej Bystrice. Súťažilo sa v sedemástich kategóriách. V mojej kategórii Tvorba učebných pomôcok, didaktické technológie bolo osem súťažiacich. Po tom, ako sme všetci odprezentovali svoje výrobky, nasledovalo vyhodnotenie. Komisia vybrala troch postupujúcich študentov, medzi ktorými som bol aj ja. Postúpil som do Krajského kola, ktoré sa konalo v Starej Turej.

V mojej kategórii bolo desať študentov, ktorí usilovne obhajovali svoje práce. Bolo očividné, že úroveň prác sa zvyšovala. Pri vyhlasovaní výsledkov mi chvíľu trvalo, kým som si uvedomil, že som sa umiestnil na 1. mieste. Postúpil som do celoštátneho kola. To sa malo konať v Žiline na pôde Žilinskej univerzity. Nasledovali ešte posledné úpravy prezentácie a mohol som ísť.

Súťaž trvala tri dni. Po príchode do hotela sme sa najskôr ubytovali a následne sme sa zúčastnili exkurzie na letisku. Na druhý deň ráno sa začali samotné obhajoby. Tých sa zúčastnilo 272 prezentujúcich. Vtedy prišlo prvé sklamanie. Na moje veľké prekvapenie som si všimol, že porotcovia vôbec nebrali do úvahy náročnosť jednotlivých projektov. Pri obhajobách sa študenti vyjadrovali k dĺžke času stráveného prípravou a samotnou konštrukciou svojich výrobkov. Niektorým študentom zabrala táto práca len niekoľko hodín, zatiaľ čo iní na nej pracovali viac ako pol roka.

S poľutovaním som zistil, že táto stránka nebola vôbec zohľadnená. Ostatní členovia súťaže z nášho kraja vnímali tento deficit rovnako. V celoslovenskej súťaži som sa umiestnil na siedmej priečke. Ale aj napriek tejto skúsenosti som veľmi rád, že som sa prebojoval až do súťaže takéhoto formátu. Spoznal som veľa talentovaných ľudí z celého Slovenska, ktorí majú aj iné priority v živote ako len sedieť pred počítačom alebo televíziou. Verím, že títo ľudia sa uplatnia vo svojom odbore a budú dobrým príkladom pre ostatných.

Počas výroby parného stroja som sa veľmi zdokonalil v kreslení v grafických programoch a táto práca mi dala cenné skúsenosti, ktoré môžem využiť v mojom budúcom povolání. Aj napriek skutočnosti, že som z celoštátneho kola nepriniesol žiaden diplom, som rád, že môj parný stroj bude slúžiť ako učebná pomôcka pre budúce generácie študentov tejto školy a pevne dúfam, že prispeje k lepšiemu pochopeniu učiva vo viacerých strojárskych predmetoch.

Text a foto: Juraj Málík 4.A

KNIHA PRE VÁS

Dovolím si tvrdiť, že Desať malých černoškov je jeden z najlepších detektívnych príbehov, napísaný od jednej z najznámejších autoriek tohto žánru. Agatha Christie je známa svojou tvorbou a pokiaľ patríte medzi čitateľov, ktorí obdivujú napínavé príbehy, kde podozrivým je každá osoba a v ktorých sa snažíte počas čítania odhaliť pravdu, rozhodne vám nesmie uniknúť majstrovské dielo, napísané rukou spomínanej autorky. Vytvorila množstvo detektívnych príbehov a každý z nich je jedinečný. Dovolím si však napísať, že toto veľdielo sa podľa môjho názoru nachádza na vrchole jej tvorby.

Desať ľudí dostane pozvánku na strávenie istého času na Černochovom ostrove. Príde im list, v ktorom sa píše slová pre konkrétnu osobu – slová, ktoré v nich vyvolajú dojem, že sú pozvaní od nejakého známeho priateľa. A tak sa každý z nich dostaví v správny čas na správne miesto, odkiaľ ich prevezie jeden mladík cez more na spomínaný ostrov. Desať ľudí, ktorí stoja v člene, sa vôbec nepoznajú. Nepokladajú to však za problém, veď na ostrove sa bližšie spoznajú, myslia si. Na ňom sa však začnú objavovať postupne problémy, ktorých hodnota

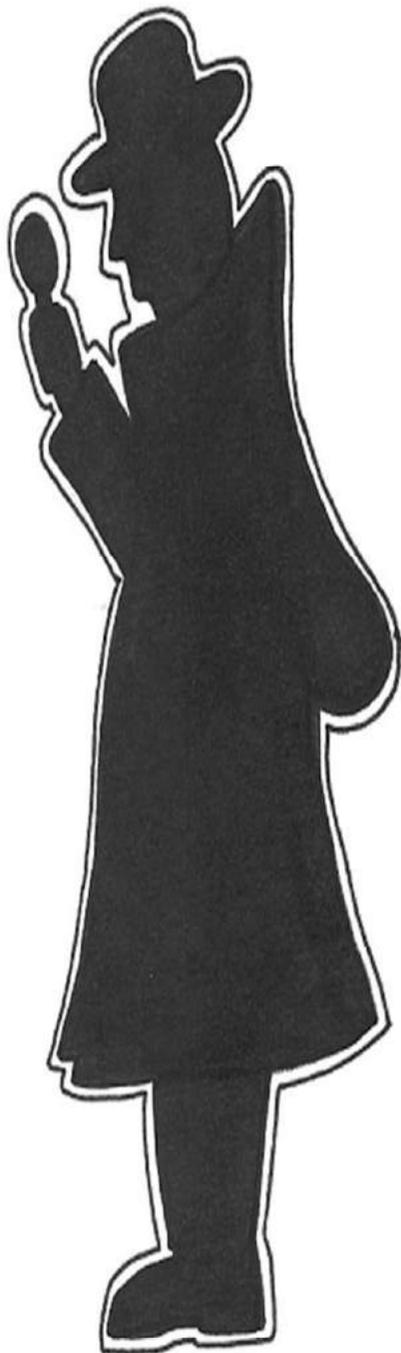
vážnosti sa stupňuje. Prvý z nich nastane, keď sa na mieste, kde majú stráviť istý čas, nenachádza osoba, ktorá pozvala svojich hostí. Zatiaľ však ani tomu neprikladajú veľkú váhu. Ubytujú sa a zídu dolu k večernému stolu. Na ňom sa nachádza desať figúrok, zaujímavý pohľad. Skutočnú vážnosť situácie si uvedomia až vtedy, keď im pred očami začne umierať jeden z hostí. Ten pohľad ich skutočne vystraší. Keď sa pozrú na stôl, nachádza sa tu už len deväť postavičiek. To im naženie ešte väčší strach. Postupne zistia, že na ostrov neboli pozvaní náhodou a začnú bojovať o vlastný život. Niekde na ostrove sa potuluje vrah, ktorý čaká na správny moment a v ten zasiahne. Ako sa celá situácia vyvinie? Ako sa hostia popasujú so svojim osudom?

Nebudem vám písať bližšie detaily, lebo by som vás ukrátil o zážitok z čítania. Jedného dňa som dostal práve túto knihu a veľmi ma potešila. Počul som na ňu len samé pozitívne názory, a tak som si chcel vytvoriť ten svoj. Keď som čítal príbeh, bol som neustále v napätí. Hovoril som si: „Čo sa stane ďalej?“ Bolo v nej mnoho prekvapivých momentov, jeden

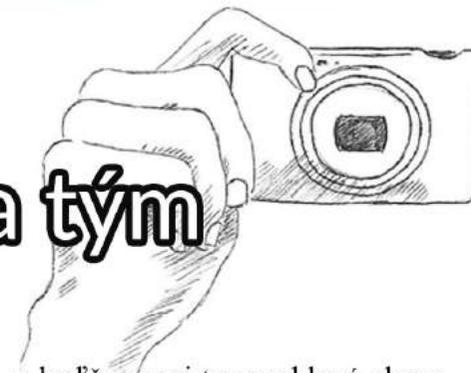
väčší než druhý. Vytvoril som si zoznam mien a vždy som nejaký čas prestal čítať a venoval som ho premýšľaniu. Písal som si ku každej osobe poznámky a snažil sa dedukovať. Čím ďalej som do príbehu prenikal, tým väčší som bol zmätený.

Celkovo hodnotím dielo veľmi kladne. Autorka v ňom uplatnila skvelé nápady. Odohráva sa na perfektnom mieste, ktoré nie je pre detektívku nejako špecifické. Atmosféra doháňa ľudí k šialenstvu, skrátka všetky detaily sú prepracované do poslednej bodky. Zaujímalo by ma, koľko času nad touto knihou autorka trávila. Keď písala Desiat malých černoškov, mala už dostatok skúseností. Ako dokáže človek vytvoriť tak prepracované dielo a dokonca napísať ich niekoľko desiatok? Existuje jedna odpoveď. Agatha Christie mala talent!

Matej Vrabel 3.E

Dôležité je ísť si za tým

Venujem sa videoprodukcii a fotografovaniu. K tvorbe videa som sa dostal prvýkrát v mojich trinástich rokoch, keď sme s kamarátmi jazdili na freestylových bicykloch, kolobežkách, skateboardoch. Jeden z nás dostal od rodičov Gopro, ktorú často nosieval so sebou a točili sme rôzne veci. Keďže som nevedel nič o strihaní videa a chcel som si dať zábery dohromady, začal som svoj voľný čas venovať pozeraniu tutoriálov na Youtube.

Prvé chvíle strávené nad programom, určeným na strihanie videí, mi dávali pocit, že to až také ľahké nebude a mal som chuť sa na to vykašľať. Po chvíli snaženia som sa pomaly začal do toho dostávať. Prešla nejaká doba a program, v ktorom som strihal, sa mi prestal páčiť a nebol som s ním spokojný. Preto som sa rozhodol prejsť na iný, a to konkrétne na Adobe Premiere Pro CC, s ktorým pracujem dodnes a som s ním neskutočne spokojný.

Ako som spomínal, všetky videá sme s kamarátmi natáčali na Gopro,

a keďže sa mi ten zaoblený obraz, rozmery kamery a kvalita veľmi páčili, rozhodol som sa kúpiť si svoju prvú Gopro kameru. Po nejakej dobe používania a dostávania sa hlbšie do videa som sa rozhodol, že svoju video tvorbu posuniem na vyšší level. Gopro som predal a nahradil ju kúpou zrkadlovky. Potom som sa začal zaujímať aj o fotografovanie, čo sa pri Gopro nedalo. Ako čas plynul, prestriedala sa technika a momentálne na svoje videá používam mirrorless kameru od Sony, keďže sú momentálne spolu s Panasonicom najlepší, čo sa videa týka.

Po niekoľkých pridaných videách na Instagrame sa mi ozval teraz už kamarát Šimon, ktorý mi navrhol, či by som nechcel robiť s nimi vo firme. Moja odpoveď bola jednoznačne áno. Hneď týždeň nato ma zobral na event a ukázal mi, čo a ako treba pri takýchto eventoch točiť. Momentálne mám na starosť firemné akcie, plesy, eventy, atď. Popritom sa niekedy zúčastním

väčších projektov, na ktorých pracujeme viacerí. Takým zatiaľ najväčším, na ktorom som sa zúčastnil, bolo natáčanie reklamy do STV pre akciu Trenčín mesto módy. Krátka 15 sekundová reklama, no točenie zabralo približne 7 hodín, ale výsledok stál za to.

Po škole sa plánujem venovať videoprodukcii naplno a možno budem pokračovať na filmárskej škole. Uvidím, ako sa veci ešte

vyvinú. Jedným z mojich snov je niekedy zrežimovať a natočiť film, ktorý by sa dostal do kín. Preto teraz aj plánujem začať robiť krátke mini filmy, ktoré budú mať nejakú pointu. Myslím si, že všetko, čo človek chce dosiahnuť, tvrdou prácou aj dosiahne. Je jedno, či ide o matematiku, kreslenie, cyklistiku alebo hocičo iné, dôležité je ísť si za tým.

22

Píska

*Raz pôjdem tam,
kde Mesiac svieti,
kde modrá žiara napovie ti,
kde hľadať máš ma,
prezradí ti.
Upadla som do neznáma,
kde anjeli hľadajú ma.
Tam v zlatých okovách zviazaná,
pred celým svetom schovaná,
v tmavom rúchu zahalená.*

*Prišiel si ku mne nečakane,
osudom to bolo dané.
Našiel si ma stratenú,
no srdcom už nie bezmocnú.
Ukázal si mi to šťastie,
ktoré len tak nevyhásne.
Krásou svojou prezradil si,
čo skrýva sa v tvojom srdci.
Oči sta diamanty žiarivé,
žiadnym smútkom zničené.
S úsmevom na tvári ukázal si,
že ľudia sú aj dokonalí.
S úctou ti vzdávam vďaku,
ako nikomu inému,
ani svetu.*

23

Spracoval: Tomáš Šupák 3.B
Fotografia: Tomáš Šupák 3.B

Dominika Judinyová 2.C

Podnájomník

Bol som veľmi zaujatý bielymi ružami na stolčeku vedľa susedových dverí. Totižto, nikto tam dobrých päť rokov nebýval. Viem to, pretože ja viem všetko. Aspoň tak mi to vravievali bývalí susedia. (Nieže by som potreboval ich tvrdenie na to, aby som to o sebe vedel.) Ale tento deň ma prekvapil. Ako mi mohlo ujsť, že sa oproti mne cez chodbu niekto nasťahuje? Musím to ísť obzrieť. Hodil som si na seba kabát, aby sa nepovedalo, a vyšiel z bytu.

Chvíľu som len tak prešľapoval okolo mojich dverí a snažil sa niečo započuť. Keď sa nič nedialo, pristúpil som bližšie ku kvetom a nastrčil ucho k susedovým dverám. Ticho. Biele ruže v takej blízkosti vôbec nevyzerali ako ruže. So zvedavosťou som k nim pričuchol... a odpadol na zem.

Niekoľko ma držal za rameno a snažil sa ma zdvihnúť. Omámený som počul len útržky z jeho viet: „Pane, ... Sem ... Pokojne ... Vodu.“ Zacítil som niečo studené na ruke, schmatol to a nalial do seba. Pred očami sa mi rozostrel obraz mladej dievčiny Lenky, ktorá sa sem nedávno nasťahovala. Bolo to veľmi milé a priateľské dievča.

„Haló, ste v poriadku? Počujete ma?“ vravela na mňa.

„Hej, čo sa to...?“ pýtam sa zmätene.

„Odpadli ste tu na chodbe. Asi ste boli dehydrovaný.“

„Nie, to určite n...“

„Zavolám niekoho na pomoc? Záchranku?“

Pamäť a zmysly sa mi vrátili. Spomenul som si, prečo ležím na zemi.

„Tie kvety,“ ukázal som smerom na stolček, „nečuchajte si k...“

No vtom som si všimol, že tam žiadne kvety už nie sú. Dievčina na mňa divne zazrela, ale ďalej to neriešila. Určite si myslela, že som sa pomiatol. Predsa už nie som najmladší. Postavil som sa na svoje a uvedomil som si, že držím v ruke fľašu s vodou.

Vystrel som ruku, aby som jej fľašu vrátil, ale zastavila ma: „Len to všetko vypite. Musím už bežať. Treba vám niekoho zavolať?“

„Nie. Už mi je lepšie. Vrátim sa naspäť domov.“

Lenka prikývla, presvedčila sa, či som sa dostal do bytu v poriadku a odišla. Nahliadol som cez kukátko a pozrel na stolček, na ktorom boli ešte pred chvíľou biele kvety.

Dumal som nad tým, čo sa stalo. Robí si zo mňa vari niekto dobrý deň? Odhodlaný som vstal, otvoril dvere a zazvonil susedovi na zvonček. Čakal som. Opäť som zazvonil. Nič. Zvonil som tak dlho, ako mi to len palec dovolil. Plný hnevu z nezodpovedaných otázok som kopol do dverí.

„Všetko v poriadku?“ ozval sa hlas. Stála za mnou suseda Marta z prvého. Pravdepodobne moje vystrájanie bolo počuť až tam.

„Absolútne. Ibaže... Neviete, kto sa to sem nasťahoval?“ Vkladal som do odpovede pani Marty veľkú nádej, pretože ak to niekto vedel, bola to určite ona.

„Viete, že to isté som sa chcela spýtať ja vás? Vy ste tu vševied. Ja iba viem, že to je niekto, kto potreboval súrne strechu nad hlavou. Očividne nie je doma.“

„Očividne,“ prikývol som.

Podľakoval som za informácie a zaliezol späť dnu. Dal som si záväzok, že budem stáť pri dverách a pozeráť na chodbu dovedy, dokým ten poondený podnájomník nepríde. Prešla hodina, dve, štyri... a stále nič.

Zacítil som teplo na pravom líci. Prebral ma slnečný lúč, ktorý na mňa doliehal z chodbového okna. Sedel som na stoličke oproti dverám, keď mi došlo, čo sa stalo.

„Do nevydareného Merlinovho saka!“ zanádal som a pre istotu som kopol do skrine za mnou. Zaspal som. Ihneď som pozrel do malého otvoru vo dverách a boli tam! Kvety. Tentokrát červené. Veľmi ma lákalo ísť ich ovoňať. Boli také prenádherne, že by to bol spravil ktokoľvek, kto by ich uvidel. Bolo zavčasu ráno. Asi o dve hodiny skôr ako včera, keď som uvidel tie biele. Počkám a uvidím, či nepôjde do práce. No nik nechodil. Tak som sa rozhodol ísť opäť zazvoniť. V rovnakej chvíli, ako som otvoril vlastné dvere, otvorili sa aj dvere oproti. Konečne som ho uvidel. Elegantného muža v košeli a s kufříkom v ruke.

Všimol si ma a hovorí: „Oh, vy musíte byť môj sused. Teší ma.“

„Áno. Aj mňa teší. Vy ste...“

„Teta z prvého mi vravela, že ste ma včera velice zháňal. Niečo súrne?“

„Ale nieee, kdeže. Len som chcel...“

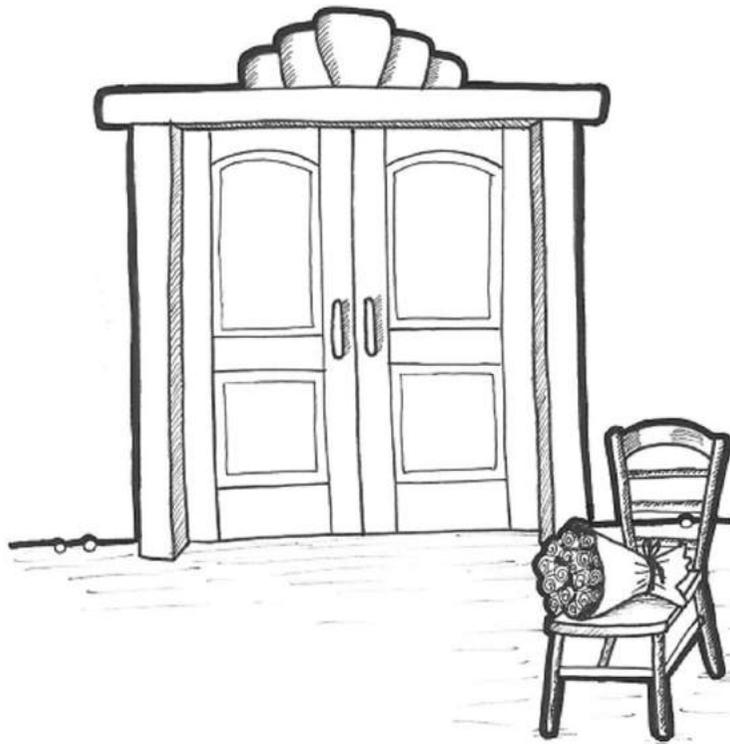
„Oh, ďalšie kvety? To sú fakt pekné kvety, od vás?“

„No to som sa chcel spýtať...“ keď vtom si ich začal muž prikladať k nosu.

„Nie, nerobte to!“ zakričal som hlasnejšie, ako som mal v pláne, ale bolo neskoro. Ovoňať ich a zostať na mňa pozeráť ako skamenený.

„Čo nemám robiť?“ pýtal sa a nehybne stál.

Čakal som, ako každú chvíľu odpadne na zem, no nič sa neudialo. Pár sekúnd sme tam len tak na seba civeli, ako keby nám obom uleteli včely. Keď už to bolo neúnosné, zahral som to do autu: „Hahá, len som vás chcel napáliť!“

26

Podnájomník na mňa zazeral, no nakoniec sa začal smiať aj on. „To sa vám teda podarilo!“ odpovedal a položil kvety na miesto. „Zažartoval by som si s vami viac, ale ponáhlam sa.“ „Úplne to chápem,“ usmial som sa na rozlúčku a muž odišiel po schodoch dolu. Len tak nehybne tam stojím na mieste, opäť rozčúlený sám na seba, čo som to zas vyviedol za blbosť. Ale veď predsa tie kvety včera... Tresk! Dole niečo veľmi hlučne spadlo. Okamžite som sa rozbehol za zvukom. Muž tam bol vystretý na podlahe. Nad ním už stála Lenka. Myslel som si, že sa mu snaží pomôcť. Keď ma uvidela, začala ho jemne udierať po tvári, aby sa prebral a hovorí: „Čo to tu v tomto paneláku máme? Všetci tu odpadávajú. Haló, haló!“ Pribehol som na pomoc. Lenka mi povedala, aby som tu s ním ostal, kým ona pôjde zavolať pomoc. Zdvihla sa a začala utekať. Bolo to posledný raz, čo som ju videl. Navyiac som si všimol, že mladému pánovi zmizol kufriček. A tak som si uvedomil, že všetko veru neviem. Ba vlastne neviem absolútne nič.

Filip Gažo 4.E

27

POMÔCKY: ORAMAR, TEKIN, WASK	PER PROČURA (SKR.)	PEVNÝ DISK POČÍTAČA	DRUH VEĽRYBY	OBMEDZENIE PO ANGLICKY	INSTRUMENT LANDING SYSTEM (SKR.)	ELECTRICAL ENGINEER (SKR.)	Čím jednoduchší je návod, tým ťažšie sa dá ... (Murphyho zákon)			
FÓBIA PO NEMECKY							BYVALÝ KENSKÝ PROFESIONÁLNY TENISTA	AKOSI (BÁS.)	MENO SILVESTRA	STARÁ VESLOVÁ PĽACHETNICA
REČ (LINGV.)										
TMAVÝ HUSTÝ OBLAK						ISLAMSKA JEDNOTKY OBJEMU ZAPASNIK S RYKMI				
 STUPEŇ V OČUDE PREDPREVAZ BEZPEČ SPRÁVA					SIDLO V RUSKU TAJNIČKA					
ŠPZ PŘEVIDZE			DO KRUIHU							
POŽIVAJ TEKUTINU			PŘÍČINA STRESU IZBA (SLANG.)							
BOHLINICKÉ SPRACOVATEĽSKÉ CENTRUM				OBEC (ZASTAR.)			BYVALÝ BAHAMSKÝ PROFESIONÁLNY TENISTA	ELEKTRONICKÉ VYBAVENÉ LIETADIEL	TYP AUTA TOYOTA	
LYŽE (ZASTAR.)				MESTO V TURECKU RIMSKYCH 499						
 SALÓN, PO ANGLICKY	MIROSLAV (DOMÁCKY) OZVEŇA (SUBŠT.)						PRVÁ ŽENA LEKVAR			
TALIANSKY HEREC (ALBERTO, 1920 - 2003)						TENISOVÝ ÚDER JAPONSKÝ BOH ZEME				
MENO ADRIANY				NIE LAHKO MENO KORNELA						OHEŇ U PERŽANOV
LETECKÉ OPRAVOVNE (SKR.)			KOTOLNA, PO ČESKY ČISTENÝ (LEK.)							
OKRÁŠLI						PREDSTAVITEL NEM. REZE. SANCNEHO SOCHARSTVA RIMSKYCH 51				
PRACOVNÁ KOMBINEZA							TLAČOVÁ AGENTURA TURECKA			
TALIANSKY NÁZOV NEAPOLU							NARODENÝ (SKR.)			

5	3		7				
6			1	9	5		
	9	8				6	
8			6				3
4		8		3			1
7			2				6
	6				2	8	
			4	1	9		5
			8			7	9

		6	7		3	2		
	5	8	4				6	
4				9			7	1
8			3				5	4
		2	9		7	6		
6	3			4				9
1	8			6				7
	6				9	4	8	
		5	8	4	3			

Kto je najdôležitejší v sieti?
Modem. Nie je najmúdrejší, ale má obrovské konexie!

Bill Gates sa postaví pred zrkadlo a pýta sa:
„Zrkadlo, kto je najbohatší na svete?“
Zrkadlo zmodrie a objaví sa na ňom:
Aplikácia Zrkadlo vykonala neplatnú operáciu a bude ukončená

„Aj vy cestujete načierno?“ pošepká istý cestujúci v električke susedovi.
„Ja nemusím, ja som revízor!“

			6	2				3
	7			8	9		1	
		3	1			6		
		4				7	6	
				4				
	9	2					5	
		6			3	1		
	2		5	9				8
3				6	8			

			8	3				1
	8	3	2	4				7
	7			9				
		1			2		6	8
	6	2		4		1	7	
7	3		6			4		
				6				1
9			3		1	5	2	
3			4	5				

<https://en.wikipedia.org/wiki/Sudoku>

<http://www.ateneo.edu/news/features/ten-tips-solving-sudoku-puzzles>

<http://www.suresolv.com/sudoku/sudoku-absolute-beginners-session-4>

<https://thewaystater.com/2021/entertainment/sudoku-hard/>

			2	2															
			2	1	2						1	1		3	1				
		1	1	2	1	4	6		2	9	7	5	1	1					
		1	1	1	1	3	3	12	3	15	3	3	3	1	1	1			
	1	3																	
	2	2																	
	2	3																	
2	1	2																	
	1	3																	
	2	3																	
	2	4																	
	3	4																	
	4	5																	
	5	5																	
	3	6																	
2	1	1																	
		12																	
		8																	
		15																	

Rozprávajú sa dvaja chlapi:
„Vieš, ako udržať hlupákov 24 hodín v neistote?“
„Neviem.“
„Tak zajtra ti to poviem.“

Na futbalovom štadióne:
„Otecko, prečo všetci nadávajú tomu pánovi vedľa?“
„Pretože hodil po rozhodcovi kameňom.“
„Dobre, ale veď ho netrafil?“
„Práve preto!“

N	D	R	E	T	N	E	C	V	R	Č	E	K
A	T	O	S	P	Z	Á	K	R	Y	T	Í	I
T	B	S	P	R	I	E	V	O	D	N	Š	N
Á	L	L	A	A	N	Ž	V	I	L	B	O	Z
L	K	A	O	E	D	O	R	O	D	A	N	V
I	I	R	M	V	J	U	H	A	L	E	J	A
A	T	K	S	S	S	E	A	Ú	L	D	O	A
A	P	I	K	Ú	R	Ú	E	K	N	I	R	D
V	O	O	K	Š	D	R	A	L	O	Ú	B	T
B	E	N	D	E	V	O	O	O	T	S	Z	Á
O	O	Š	E	Ý	B	D	K	N	L	K	Ť	N
K	K	I	T	L	I	A	O	S	A	U	N	A
J	A	V	A	B	O	K	N	J	K	F	E	R
O	O	S	I	L	A	K	I	A	Y	Ý	T	G
R	Ť	L	L	P	S	P	O	J	I	V	O	A

AKOŠŤ, ALEJA, AORTA, CENTER, CVRČEK, DETAIL,
 DIVÁN, DOPAD, DRINK, GRANÁT, IKEBANA, KMENE,
 KOĽAJ, KOLENO, KONTÚRA, LIBIDO, NAFTA, NATÁLIA,
 OBAVA, OBLASŤ, OPTIK, OTLAK, PIJAK, PIVKO, PSOTA,
 REHOĽNÍK, RODEO, ROJKO, SAUNA, SMALT, SPOJIVO,
 SPRIEVOD, SÚDOK, SÚKNO, ÚKLON, ÚRODA,
 VEŠTBA, VOJSKO, VOĽBA, VÝFUK, VÝTVOR, VZNIK,
 ZÁKRYT, ZBROJNOŠ, ZNELKA

Prestaň ma zlostiť, lebo ťa tak zmlátim, (Tajnička)

Stretnú sa traja kamaráti s menami Opľul, Šibnutý a Nikto.

Opľul opľuje Šibnutého a ten sa ide sťažovať na políciu:

„Pán policajť, Opľul ma opľul!“

Policajť mu na to: „A videl to niekto?“

A Opľul na to: „Samozrejme, Nikto!“

„A nie ste vy náhodou Šibnutý?“

„Pán policajť, my sa poznáme?“

„Ako to,“ rozčuľuje sa otec, „že si neurobil tie prijímacie pohovory?!

Ved' si vopred vedel všetky otázky!“

„Otázky som vedel, ale odpovede nie.“

Príde starček na vlakovej stanici k pokladni a hovorí pokladníčke:

„Prosím si jeden lístok.“

„A kde ho chcete?“

On natiahne ruku a povie:

„Sem, do ruky.“

												1				
		1	2									1				
		2	3			2		5				4	3			
		2	4	3	8	7	4	3	8	1	5		2	2	3	
		1	1	5	1	1	1	6	3	4	9	13	5	4	1	3
		1	2													
		2	3	2												
		5	1	1												
		2	6	3												
				11												
		4	1	2												
		3	2	5												
				12												
				6	6											
				6	6											
				10												
		4	5	1												
		3	4	2												
				3	1											
		2	3	2	2											